

Khi quốc sách chìm trong quốc nạn

Trần Nhơn

*Quốc nạn chất chồng lên quốc nạn,
Hiệu ứng lan truyền cấp số nhân.
Đảng chính trị nhuộm màu băng đảng,
Loạn kiêu binh, tặc tử, gian thần.*

*Giặc tham những lũng đoạn “triều đình”,
Quan liêu, lãng phí: bạn đồng minh;
Thái thú đồ độc quyền “yêu nước”,
Rước voi giày má tổ cầu vinh.*

*Khi nền tảng chính trị suy vi,
Giáo dục chẳng ra thể thống gì.(1)
Dạy sao chép, tầm chương trích cú,
Cầm tù sáng tạo, trói tư duy.*

*Khi nền tảng chính trị u minh,
Nghiên cứu khoa học: tự cứu mình.
Vẽ vờ tô điểm “thiên tài dõm”,
Đối Đảng lừa dân thật đáng khinh:*

Vua độc tài toàn trị Lê nin, (2)
“Dân quyết tử cho đảng quyết sinh”.
Stalin, Mao Trạch Đông, Polpot...
Kỷ nguyên diệt chủng nửa hành tinh.

Lập nhà nước chuyên chính vô sản,
Thực chất là vô học vô luân.
Độc tôn chính đảng thành băng đảng,
Lùa dân vào “địa ngục dương trần”.

Nền giáo dục ngu trung bá đạo,
Biến dân thành “nô lệ”, đầu sai.
Lò khoa học gia công ngụy tạo
Tính chính danh, nhân nghĩa độc tài.

Dùng tuyên truyền bẻ cong sự thật,
Áp đặt chuyên chế cưỡng niềm tin.
Gieo sợ hãi, rút lời đường mật
Là ngón nghề đảng trị Lê nin. (2)

Chúa bức tử, chưa cho chôn cất,
Phanh thây mổ bụng chốn Hồng Trường.
Nước Nga đang khẩn xin Trời Phật
Tiễn ông về lòng đất quê hương.

(Vết toàn trị Mác cùn Lê rĩ
Giáo điều, mù số, điếc thông tin,
Học lên mạng, kiếm tìm, suy nghĩ
Sẽ nhận ra tà đạo Lê nin!)

Tất cả đều minh họa chính trị,
Khoa - Giáo quốc sách phải đi đầu!
Thực hiện “hồng – chuyên” theo ý chỉ,
Giải... rút dài, đội mũ mang râu.

“Dốt chuyên tu, ngu như tại chức”,
Cơm chấm cơm, dưa lại chấm dưa.
Học giả để được mua bằng thật,
Giáo sư tiền sĩ giấy dư thừa.

Đề tài như nấm mọc sau mưa,
Miễn biết điều, kính gửi, kính thưa...
Tiền ngân sách quanh năm rủng rỉnh,
Nghiên qua cứu lại vẫn dư thừa.

Khi chính trị u mê, độc thoại
Nhìn gà hóa cuốc, trắng ra đen.
Giáo dục làm sao góc đầu dậy,
Khoa học bao giờ ngẩng mặt lên?

Khi kinh doanh vào mùa chộp giật,
Chính trị còn tập tễnh chân què.
Thì tiền đồ giáo dục, khoa học
Còn chông gai, khổ nhục trăm bề!

Khi quốc sách chìm trong quốc nạn,
Quốc hồn, quốc túy cũng vong nguy.
Nhóm lợi ích nhuộm màu quốc đảng,
Gắn thêm sao “nước lạ” quốc kỳ?!

Giáo dục, khoa học trật đường ray,
Văn hóa, văn minh cũng “giả cây”.
Văn hiến bốn ngàn năm tụt dốc,
Quay về thời “Đồ Đều” hôm nay.

Tình trạng rối ren đất nước mình:
Đảng vi tối thượng, luật vi khinh.
Ảo tưởng phê bình vũ khí giấy
Đảng hoàn lương đầy tớ dân mình?

Bọn hoạt đầu, cơ hội đi đêm
Hót những lời ru sáo cũ mèm.
Đảng, nhân dân chỉ là phương tiện,
Nấc thang hoạn lộ đoạt vương quyền!

*Cỗ xe trượt dốc quá xa rồi!
Đảng nhờ dân hãm gấp phanh thôi!
Đóng cửa tự phê bình, tự sướng,
Có hợp lòng dân, thuận ý trời?*

*Độc tổ Mác Lê Mao toàn trị
Đang mỗi ngày phát tán di căn.
Các chức sắc “cựu”, “nguyên” góp ý,
Để gì dốc cạn nổi bản khoán? (3)*

*Thiếu cơ chế nghe dân nói thật,
Đảng làm sao thấy hết lỗi làm?
Không chặt lọc những lời dối lập,
Khó tìm lối thoát vị nhân dân!*

*Đảng cười đầu dân – chuyện cũ rồi!
Ngu quân còn “cố đấm ăn xôi”?
Giữa thời đại thông tin bùng nổ,
Lưỡi gõ, loa, còng phải dẹp thôi!*

Tháng 9/2012

 Ts Trần Nhơn

(1) Phan Bội Châu.

(2) Xem “Đảng Lê nin” <http://danluan.org/node/10279> ,
“Có chủ nghĩa Mác – Lê nin?” <http://danluan.org/node/8949> ,
“Toàn trị - một góc nhìn” <http://danluan.org/node/9909>

(3) Nhiều vị chức sắc “nguyên”, “cựu” thấu hiểu được vấn đề, nhưng vì là “nguyên”, “cựu” nên phải rất lựa lời (tránh những điều cốt lõi nhất được cho là nhạy cảm, tế nhị) nói sao cho “dễ lọt tai”, và để lần sau còn được mời tham góp ý kiến.

Nguồn: http://to-quoc.blogspot.com.au/2012/10/tran-nhon_22.html#more